

บทที่ 4

ระเบียบวิธีการศึกษา

การค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารงานวิจัย ข้อมูลทางทฤษฎี แนวคิดต่างๆ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตและระเบียบวิธีการในการศึกษาถึง ปัญหาภาษีอากรที่เกี่ยวข้องกับศูนย์บริการยารถยนต์ ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยผู้ศึกษาได้ ดำเนินการดังนี้

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจศูนย์บริการยารถยนต์ที่ได้จัดตั้งเป็นนิติบุคคล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่รวมถึงศูนย์บริการยารถยนต์ที่จดทะเบียนในนามบุคคลธรรมดา คณะบุคคล และห้างหุ้นส่วนสามัญ เนื่องจากมีวิธีการเสียภาษีเงินได้ที่แตกต่างกัน ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะใช้วิธีการเสียภาษีเงินได้แบบเหมาจ่าย ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้จะแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ บริษัทจำกัดและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาสามารถแบ่งตามลักษณะข้อมูลได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

- **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)** ได้จากการสำรวจศูนย์บริการยารถยนต์ที่ได้จัดตั้งเป็นนิติบุคคล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 2 ชุด เพื่อใช้สำหรับสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำบัญชีของศูนย์บริการยารถยนต์ 1 ชุด และเพื่อใช้สำหรับสัมภาษณ์ผู้ประกอบการของศูนย์บริการยารถยนต์อีก 1 ชุด
- **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** ได้ทำการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือวารสาร นิตยสาร สิ่งพิมพ์ เอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากอินเทอร์เน็ตผ่านทางระบบออนไลน์

ประชากร (Population)

ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการศูนย์บริการยางรถยนต์ที่จัดตั้งเป็นนิติบุคคล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 16 แห่ง (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลสิ้นสุด ณ 30 มิถุนายน 2549) ประกอบด้วย

ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล	9	แห่ง
บริษัทจำกัด	7	แห่ง
รวม	16	แห่ง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ จะแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ตามชุดคำถามของแบบสอบถาม สำหรับชุดคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการของศูนย์บริการยางรถยนต์นั้น จะเก็บข้อมูลจากบริษัทจำกัดและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย โดยทั้งหมดนี้มีจำนวน 16 แห่งที่ยังเปิดกิจการอยู่จนถึง 30 มิถุนายน 2549 (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลสิ้นสุด ณ 30 มิถุนายน 2549) ซึ่งเป็นการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (ยูทธ ไกยวรรณ, 2548 : 83) แต่เมื่อออกสำรวจและเก็บข้อมูลแหล่งตัวอย่างสามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกิจการได้เพียง 12 แห่ง เนื่องจากมีกิจการ 1 แห่งไม่มีการดำเนินกิจการในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา ส่วนอีก 3 แห่งไม่ประสงค์จะเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้ศึกษา ส่วนชุดคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการของศูนย์บริการยางรถยนต์ จะทำการเก็บข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำบัญชีของศูนย์บริการยางรถยนต์ เพื่อให้สอดคล้องกับชุดคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการของศูนย์บริการยางรถยนต์ จำนวน 12 ราย ซึ่งประกอบด้วย ผู้ทำบัญชี จำนวน 5 ราย เจ้าหน้าที่กรมสรรพากร จำนวน 4 ราย ผู้สอบบัญชี จำนวน 1 ราย ผู้ช่วยผู้สอบบัญชีจำนวน 1 ราย และผู้ช่วยผู้จัดการ จำนวน 1 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดค่าตัวแปร

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงปัญหาภาวอนามัย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ชุด คือ

1. แบบสอบถามสำหรับผู้ประกอบการของศูนย์บริการยางรถยนต์ โดยสามารถแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการตลาด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการ

2. แบบสอบถามสำหรับผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำบัญชีของศูนย์บริการยางรถยนต์ ซึ่งสามารถแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัญหาภาษีเงินได้นิติบุคคล

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัญหาภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่ม

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัญหาภาษีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับศูนย์บริการยางรถยนต์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกิจการจากเจ้าของกิจการ ผู้บริหารกิจการศูนย์บริการยางรถยนต์ จำนวน 12 ราย นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาภาวอนามัยที่เกี่ยวข้องจากสมุห์บัญชี หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำบัญชีของกิจการศูนย์บริการยางรถยนต์ จำนวน 12 ราย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถามทั้งหมดจะนำมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Means) และนำเสนอข้อมูลที่วิเคราะห์ในลักษณะข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมได้

สำหรับแบบสอบถามที่มีลักษณะให้เลือกคำตอบ 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และไม่มีปัญหา มีเกณฑ์ให้คะแนนระดับปัญหาดังนี้

ระดับปัญหา	คะแนน
มากที่สุด	4
มาก	3
ปานกลาง	2
น้อย	1
ไม่มีปัญหา	0

การกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมายของการวัดระดับปัญหา (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544) มีขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าพิสัยของข้อมูล โดยค่าพิสัย คือ ผลต่างระหว่างข้อมูลที่มีค่ามากที่สุด – ข้อมูลที่มีค่าน้อยที่สุด ในที่นี้ พิสัย (Range) = 4-1 = 3
2. กำหนดจำนวนอันตรภาคชั้นเป็น 4 เท่ากับระดับปัญหา
3. คำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ซึ่งคำนวณได้จาก
ความกว้างของอันตรภาคชั้น = พิสัย / จำนวนชั้น = 3/4 = 0.74

ระดับปัญหาและการแปลความหมาย	ค่าเฉลี่ย
มากที่สุด	3.25 – 4.00
มาก	2.50 – 3.24
ปานกลาง	1.75 – 2.49
น้อย	1.00 – 1.74
ไม่มีปัญหา	0.00

ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยเลขคณิตนั้น จะพิจารณาจากประชากรที่เลือกระดับปัญหาในระดับน้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด เท่านั้น เนื่องจากระดับปัญหาที่ต่ำที่สุด คือ ไม่มีปัญหา จึงมิได้นำมาพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับปัญหา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2548 ถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2551

สถานที่ที่ใช้ในการศึกษา

สถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ณ ศูนย์บริการขบวนรถในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ซึ่งเมื่อทำการรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อใช้ในการดำเนินการการศึกษาตามขอบเขตที่ได้กำหนดแล้ว ในขั้นตอนต่อไปจะนำข้อมูลนั้นมาประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows และทำการวิเคราะห์ข้อมูลในบทถัดไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved